

Quaestiones physicae

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΑΠΟ ΕΠΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΣΙΜΟΚΑΤΟΥ διάλογος περί διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν Ἡ διάλεξις τοῦ διαλόγου.

Τὰς χελιδόνας ὑπὸ τῶν μητέρων ἀκήκοα τὴν παρ' αὐταῖς ᾠδὴν διδάσκεσθαι μουσικῶς· οὐ γὰρ ἀπαιδεύτου γεννήματος χελιδῶν ἀκούειν μῆτηρ ἀνέχεται. διδάσκουσι τοίνυν ἐκεῖναι τὰ ἔκγονα πόλεσιν εἰσοικίζεσθαι καὶ προσάδειν ἀνθρώποις καὶ περιλαλεῖν θαλάμοις ᾠδὴν ἑναρμόνιον. ἄγε δὴ οὖν ἄγε, μουσικώτατε σύλλογε, εὐγλωττίαν δίδου παιδί, καὶ προσάδειν θεάτρῳ με δίδασκε καὶ περιλαλεῖν ᾠδὴν Ἀττικὴν ἄρτι μανθάνοντα μουσικῶν ἐπιβαίνειν θαλάμων. εἰ δέ τι καὶ τῶν ᾠδῶν κῶν ἔξω γενοίμην ῥυθμῶν, ὑπηχεῖτε φιλοτίμως μοι τὰ λειπόμενα, ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Λοκρῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελωδίας τέττιξ συνέριθος. ἔδοξε καὶ Τεύκρῳ στρατεύεσθαι καὶ τροπαίων ἔραν καὶ πολεμικῆς ὀρέγεσθαι παρατάξεως. οὐκοῦν τῇ προβολῇ τῆς ἀσπίδος Αἴας ἐτείχιζε, καὶ τοξότης ὁ Τεῦκρος ἦν εὐστοχώτατος· Αἴας γὰρ ἦν τῆς ἀριστείας ὑπόθεσις. ἀνάσχεσθέ μοι ἀνάσχεσθε, ἄνδρες διδάσκαλοι, ὥσπερ ἀσπίδα τὴν ὑμετέραν εὐμένειαν, καὶ κρότος ὄπλα μοι εἴη τὸ τήμερον. καὶ νικηφόρος, οἶδα, γενήσομαι, εἰ καὶ μὴ βαρβάρου γῆς ἐπιβέβηκα. εἰ δὲ καὶ μητέρα τέχνην οὐπω κεκλήρωμαι, ἀλλ' ἔστι μοι γένος ὅθεν ὑμῖν· καὶ λόγους ἔχω πατρίδα καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἡμέτερα. Τὰ τοῦ διαλόγου κεφάλαια. α'. ποίῳ λόγῳ ἄκαυστος ὁ ἀδάμας καὶ φύσεως πυρός ἐστιν ἀμέτοχος. β'. ποίῳ λόγῳ τὰ τῶν ἀετῶν πτερὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς τῶν ἄλλων ζώων πτεροῖς φθορὰν αὐτοῖς ἀπεργάζονται. γ'. ποίῳ λόγῳ οἱ ἑλέφαντες οὐ πρότερον πίνουσι, πρὶν ἂν ἐπιθολώσωσι τὸ ὕδωρ. δ'. ποίῳ λόγῳ ἡ νάρκη διὰ μέσου τῶν κάλων τοῦ ἐπωνύμου μεταδίδωσι πάθους, καὶ τῶν θηρατῶν ναρκῶσιν αἱ χεῖρες. ε'. ποίῳ λόγῳ αἱ ἔλαφοι ἀποβαλοῦσαι τὰ κέρατα τοὺς συνήθεις ἀποφεύγουσι τόπους. ς'. ποίῳ λόγῳ τὸ πήγανον ὄφρυσιν ἐστι πολέμιον. ζ'. ποίῳ λόγῳ τὸ ἔλαιον ἐπιχεόμενον τῇ θαλάττῃ γαλήνην ποιεῖ. η'. ποίῳ λόγῳ ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐγκυμονοῦσιν οἱ γῦπες. θ'. ποίῳ λόγῳ ὁ πολύπους τὴν Ποντικὴν ἀποστρέφεται θάλατταν. ι'. ποίῳ λόγῳ τὸ τράγειον αἶμα ὑπομαλάττει τὸν ἀδάμαντα. ια'. ποίῳ λόγῳ τοῖς λαγωοῖς ἐπικύησις γίνεται. ιβ'. ποίῳ λόγῳ οἱ κόρακες ὥρα θέρους οὐ πίνουσιν. ιγ'. ποίῳ λόγῳ ῥύσις γαστρὸς συμβαίνει τοῖς κόραξιν. ιδ'. ποίῳ λόγῳ θήλεια τέττιξ ᾠδῆς πέφυκεν ἄμοιρος. 10 ιε'. ποίῳ λόγῳ τὰ τῶν ἴβρων ᾠὰ εὐχερέστατα τίκτουσι βασιλίσκους. ις'. ποίῳ λόγῳ χαραδριὸς τοὺς ἰκτεριῶντας ἀποστρέφεται. ιζ'. ποίῳ λόγῳ ἡ ἀμυγδαλὴ εὐφοροῦσα καὶ τῶν λοιπῶν καρπῶν εὐφορίαν σημαίνει. ιη'. ποίῳ λόγῳ τὰ μὲν ἐσόμενα ὕδατα πυρὶ μονιμώτερα τῶν ἄλλων ὑδάτων ἐστί, τὰ δὲ ἐξ ὄμβρων ἀφανίζεται θάττον. ιθ'. ποίῳ λόγῳ ἐν Σερῖφῳ ἄφωνοι καθεστήκασι βάτραχοι. κ'. ποίῳ λόγῳ μέλιτι Ἀττικῷ οὐκ ἐπικάθηται μυῖα. Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Ἀντισθένης καὶ Πολυκράτης. Ἀντισθένης ἢ λαβύρινθος. {ANT.} Ἀρισταγόραν τὸν Τιμοκλέους πολλοῦ γε, Πολύκρατες, οὐχ ἑώρακα χρόνου. ἄρα γε ποῦ; ἄρα μή που ἐπὶ τὴν Σικελίαν ἀπῆρε τοὺς πυριπνόους κρατῆρας ὀψόμενος, ἢ τὸν Ἰνδικὸν περινήχεται κόλπον, ἵνα τινὰ φιλοσοφίας ἐπιστήμην πορίσῃται; 11 {ΠΟΛ.} Οὐ τί που, Ἀντίσθενες, ἐπεὶπερ Ἀθήνηθεν Ἀπολλογένης ὁ Κορίνθιος χθές που γενόμενος ὡς ἡμᾶς περὶ τὴν Ποικίλην στοᾶν Ἀρισταγόραν ἔφη θεάσασθαι. Ἀρίστωνα δὲ τὸν φυσικὸν καὶ Σωσίστρατον τὸν Ἑρμογένους περὶ τὸ Λεωκόριον ἑωρακένα ἀθημερὸν ἀφικομένους ἀπήγγειλεν. {ANT.} Πόθεν δῆτα, Πολύκρατες; {ΠΟΛ.} Περὶ τὸν Εὐξείνιον ἐνθαλαττεύσαντες κόλπον καὶ πολλοῖς ἄγαν

καὶ μεγίστοις ἐνδιατρίψαντες πόνοις ὥσπερ τι χρύσειον κῶας ἡμῖν τὰς ἐπικόμψους θεωρίας φόρτον ἠγάγοντο· ἔρωσ γάρ τις αὐτοὺς ἐπιστήμης βαλὼν ἀνοίστησέ πως ἄμφω καὶ πρὸς ἱστορίας κατάληψιν ἐξεβάκχευσεν. ἐγλιχέτην γὰρ ἐγλιχέτην τὴν Μαιῶτιν ὅπως λίμνην θεάσονται, εἰ στρογγύλη μὲν τῇ θέσει, ἐννέα δὲ εἴπερ ἄρα σταδίων αὐτὴν χιλιάδες περιγράφουσιν ὄροι, καθάπερ γεωγράφοι κηρύττουσιν ἀξιόπιστον ἡμῖν προβαλλόμενοι τὴν ἀπόδειξιν. καὶ τινὰς διαπορῆσαι φυσιολογίας Περικλέα φασὶ τὸν Κορίνθιον ἐπὶ τὸν Βόσπορον αὐτοῖς ξυναντήσαντα. ἐντεῦθεν λόγοι καὶ θεωρίαι περὶ τὸ ἄστυ κυμαίνουσι, καὶ πᾶς φιλοσοφεῖ ὅπως τι λέξοι τορόν, καὶ κομψότητι δόγματος ἄλλος ἄλλου κρατήσῃε δόξης. ὁ Περίπατος πρὸς τὴν Στοᾶν ἔχει τὴν ἄμιλλαν, ἢ Στοὰ Πυθαγορείοις συμπλέκεται, Ἀκαδημακοῖς λόγος Ἐπικουρείων οὐ σπένδεται, καὶ πόλεμος τις ἀσίδηρος ἀνά τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται. {ANT.} Ἄγε δῆτα, ὦ βέλτιστε, περὶ τούτου φράσον ἡμῖν· ὡς ὄραξ γὰρ ἐπὶ θεωρίαν τὸν νοῦν ἀνεπτέρωμαι καὶ φλέβας ἐπιστήμης ἀνιχνεύω θεάσασθαι, καθάπερ μεταλλουργοὶ τινες ὀπηνίκα τιμαλφεστάτου τινὸς ὕλης πόρους θεάσονται. {ΠΟΛ.} Οὐ περὶ μικροῦ τινος γλῶτται καὶ λόγοι καὶ θεωρίαι βάλλουσί τε καὶ βάλλονται· ἀδαμάντινος γὰρ τις ἐξωπλίστατο πόλεμος καὶ τὰ τῆς φύσεως ἀνελίττουσιν ὄργια. φασὶ γὰρ τὸν Περικλέα εἰπεῖν τί δῆτα τὸν ἀδάμαντα ἢ φύσις δεδημιούργηκεν ἄκαυστον καὶ τοῦ παμφάγου πυρὸς ὑψηλότερον. τουτί, φίλος, τὸν τῶν φιλοσόφων διαταράττει χορὸν καὶ πρὸς ἔρευναν τῶν ἀπορρήτων ἐνθουσιᾶν παρεσκεύασε· τοιούτοις γὰρ ἡμᾶς ὁ Κορίνθιος ἐνεὶλῶν τοῖς δεσμοῖς ὥσπερ ἐν μυθικῷ λαβυρίνθῳ τινὶ τῷ δυσσεμβάτῳ τῆς θεωρίας ἐναποκλείσας ἀπόχετο. {ANT.} Ἐρῶ σοί τι φύσεως ἔργον, Πολύκρατες, ἐπεὶ σε φιλότιμον λόγων μουσικῶν ἐραστὴν ὑπαισθάνομαι· φίλῳ γὰρ μηδὲν ἄγνωστον ἔχοιμι καλὸν τῷ Κυρηναίῳ πειθόμενος. {ΠΟΛ.} Οὐκοῦν ἄγε δὴ ἄγε, Ἀντίσθενες, λόγος ἠγείσθω ὅτῳ κοινωνεῖν ἀλλήλοις εἰώθαμεν τοῦ βουλήματος. {ANT.} Λεπτότατοί τινες πόροι διὰ τὸ λίαν στερέμνιον πεφύκασιν τῷ ἀδάμαντι· διὸ καὶ ὁ σίδηρος ἀσθενὴς πρὸς ἀδάμαντα· ἀνεπίδεκτος γὰρ καὶ γλυφῆς καὶ τομῆς διὰ τὸ λίαν πυκνότατον. ἐντεῦθεν φλογὸς οὐκ αἰσθάνεται, ὥσπερ ἀπειργόντων τῶν πόρων, καὶ ἀπαξαπλῶς ἀντιπραττόντων φύσιν πυρὸς τὸν λίθον εἰσδέχεσθαι. τὰ τοίνυν ἄμικτα καὶ διέστηκε, τῶν δὲ διεστώτων σχέσις οὐκ ἔνεστιν, ἀσυνδύαστος δὲ ἀδάμας πυρί· οὐκοῦν ἄκαυστος καὶ φύσεως πυρὸς διὰ πυκνότητα ἠλλοτριώται. σίδηρος γοῦν καὶ χρυσὸς πυρὸς φύσιν εἰσδέχονται, ὅθεν τὰ τοιαῦτα τήκεται ἢ μαλάττεται. ναὶ μὴν καὶ 14 διὰ τὸ μᾶλλον ἄνικμον ἄκαυστος πέφυκεν ὁ ἀδάμας· πᾶν γὰρ τηκτὸν πλείστης ἀνάγκη μετέχειν ὑγρότητος. {ΠΟΛ.} Εὖγε τοῦ λόγου· ἀδαμαντίνους τισὶ ρήμασι τὰς περὶ ἀδάμαντος θεωρίας ἐποίκιλας· ναὶ μὰ τόν, καὶ εἴ τι ἀδάμαντος ὑψηλότερον· ἰσχυροτέρα γὰρ ἡμῖν ἀδάμαντος ἢ ἀλήθεια. Ἀλλὰ φέρε δὴ τὸ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο καὶ ἐπίσημον τοῦ Κορινθίου ἐνοπτρισιώμεθα πρόβλημα· ἐκόμα γὰρ αὐτῷ λίαν καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸ φρόνημα. {ANT.} Ὅ τι βούλει πυθοῦ. {ΠΟΛ.} Φθείρειν ἔφασκε τῶν ἀετῶν τὰ πτερὰ ἐπιτιθέμενά πως καὶ συμπλεκόμενα τοῖς τῶν ἄλλων ζώων πτεροῖς, ὥσπερ κἀνταῦθα τύραννος εἶναι βουλόμενος τῶν ἄλλων πτηνῶν [ὁ] ἀετός, καὶ τῆς κόμης γυμνούμενος οὐδὲν ἤττον βασιλικῆς ἐπιβαίνειν δυναστείας πειρώμενος. τίς ὁ λόγος, Ἀντίσθενες; ἔργα μοι φύσεως διηγοῦ. {ANT.} Ὡ τοῦ Κορινθίου, ὡς μυστικῆς τινος ἐπιστήμης σοφιστῆς ἀξιόχρεως. ἀτὰρ γοῦν λέξω τί σοι, Πολύκρατες· 15 σὺ δέ μοι ἡρεμαῖον ἐπίθεσ τὸ οὖς καὶ Σειρηνείου ἀκούση φωνῆς, οἷά τις Ἴθακήσιος ἐπ' αὐτάς που τὰς ὑπερκυκνεῖους μελωδίας γενόμενος. {ΠΟΛ.} Λέξον δῆτα, ὦ Βέλτιστε. {ANT.} Δυσωδέστατον πτηνὸν ἀετός· ἐντεῦθεν τοι καὶ τὰ λείψανα τῆς ἑαυτοῦ θήρας οὐκ ἂν αὐθις ἐπέλθοι ποτέ, οὐδὲ χθιζῆς, ὦ φίλος, θήρας τυχήσειεν· ἄβρωτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις ἐστίν· αὐθημερὸν γὰρ ἠφάνισται, οἷα Φινέως τινὸς καὶ Ἀρπυίας λείψανα δείπνου

γενόμενα. διὸ καὶ φθαρτικὰ πῶς τῶν ἀετῶν τὰ πτερά. σηπεδονώδους γάρ τινος μετέχουσι φύσεως. καὶ οὐκ ἂν σωθείη ἑτέρων ἄττα κόμαις ἀετῶν πτερὰ πλησιάζοντα· θᾶττον γὰρ ἀπολώλασιν. {ΠΟΛ.} Λίαν νουνεχῶς, ὦ φιλότης. Ἄλλ' ὄρα μοι τοῦ Ἀπελλοῦ, Ἀντίσθενες, πίνακας· τεθαύμακα τῆς γραφῆς, ἄνερ, τὸ κόσμιον. θέα μοι τὸ Ἰνδικὸν τουτὶ ζῶον ὅπως ὁ δημιουργὸς τῆς γραφῆς διεποίκιλεν ἄριστα. λόγος ἐστὶν ἐλέφαντα μὴ πρότερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθολώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νάματα. 16 {ΑΝΤ.} Οὐκ ἐπίπλαστον τὸ λεγόμενον· μορμολύττεται σκιὰν τὴν αὐτοῦ ἐν ὕδατι ἐλέφας θεώμενος. διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέληνον νύκτα φασὶν ὀπηνίκα διαπορθμεύουσι τουτὶ δι' ὑδάτων τὸ ζῶον. τὸν μυθικὸν Νάρκισσον παιδευέτω ἐλέφας τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἀποστρέφασθαι καὶ τῶν ξένων τῆς φύσεως ἐρώτων ἀπέχεσθαι. {ΠΟΛ.} Ἄγαμαι τῆς θεωρίας τὴν δύναμιν, ὡς δεινὸς σὺ κομιδῆ φύσεως λόγους μετέρχεσθαι. Ἄλλ' ἄγε δὴ τοὺς περὶ νάρκης φιλοσόφει μοι λόγους· καὶ ἡ σοβαρὰ τοῦ Κορινθίου γλῶττα ναρκήσειε τὰ περὶ νάρκης μεγαλαυχουμένη προβλήματα. τοὺς θαλαττουργοῦντας ἔφασκεν, εἶποτε νάρκη τῷ κύρτῳ ἄλῳ, τῷ χεῖρε πάσχειν εὐθὺς τοῖς κάλοις ἐφελκομένους τὸν κύρτον. πῶς δῆτα, ὦ τᾶν, διὰ τῶν κάλων τοὺς θηρευτὰς τὸ ζῶον ἀμύνεται; {ΑΝΤ.} Ἐπὶ τὴν θάλατταν τῶν θαυμάτων ὁ Περικλῆς τὴν γλῶτταν κεκίνηκεν. εἶσω τῶν ὄρων τῆς γνώσεως τὴν σὴν διάνοιαν ἔπεχε Ἀτλαντικὸν ὡσπερ πέλαγος θεωρίας ἱστορῆσαι γλιχόμενος. ἐγὼ δέ σου, Πολύκρατες, μικροῖς τισὶ ῥήμασι ψυχαγωγῆσω τὸν ἔρωτα. 17 {ΠΟΛ.} Λέγοις ἂν, ὦ γενναῖος. ἀστεῖοι γάρ μοι δοκοῦσι καὶ δημωφελεῖς οἱ λόγοι προτίθεσθαι. οὐ μὴ σου ἀπολειφθεῖν τὸ τήμερον, οὐ μὰ τὸν ἐμὸν βέλτιστον ἔρωτα. {ΑΝΤ.} Εὐπαθεστάτην ὁ ἄηρ φύσιν κληρωτικῶς ἀπενείματο· διηχῆς γὰρ καὶ διαφανῆς ἔφυ καὶ δίοςμος. οὕτω γὰρ αὐτὸν θεῖαι φροντίδες τινὲς δεδημιουργήκασιν ἄριστα, ἵνα πῶς συμπάθειαι καὶ ἐνέργειαι δι' ἐκείνου ἀνά τὸ περίγειον τουτὶ χωρίον συμβαίησαν. πολλῶν τοίνυν παθῶν καὶ ἐνεργειῶν αἴτιος οὗτος. πῶς γὰρ οἱ τὰς ὄψεις νοσοῦντες τοὺς ὀρώντας σφᾶς πολλάκις τοῦ πάθους κοινωνοὺς ἐποίησαντο; ναὶ μὴν τοῦ περιέχοντος ἀέρος μεταίχιμου δίκην ῥώσεως ἐνότος ἡμῖν καὶ φαυλότητος. οὐκοῦν διὰ τοῦ ἐνότος ἀέρος καὶ νάρκη ποιεῖν τι πάθος ἐπίσταται τοῖς αὐτῇ πλησιάζουσιν, εἰ καὶ μὴ ταύτης ἐφάψοιντο. ἐρῶ δέ σοι καὶ τοῦδε τεκμήριον. ἡ μαγνήτις, ἦν καὶ 18 Ἡρακλείαν λίθον φασί, τοῦ σιδήρου διέστηκε, καὶ ὅμως διὰ μέσου τοῦ ἀέρος ὀρῶμεν τὴν ἐνέργειαν προβαλλομένην τὴν λίθον. ἡ δὲ καὶ περὶ τὸν φοίνικα τὸ φυτὸν γινομένη συμπάθεια ποῖαν διάνοιαν οὐκ ἐξίστησι; ποῖαν ἀκοὴν οὐκ ἐνεφόρησε θαύματος; ἐπὶ τοῦ φοίνικος τοῦ φυτοῦ ἄλλως τὸ τῶν θηλειῶν καὶ ἄλλως τὸ τῶν ἄρρένων διακρίνεται γένος· εἶτα πλησίον ὄντων ἀλλήλων τοῦ τε ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος, ἴδοις ἂν τὴν θήλειαν καθιεῖσαν τοὺς κλάδους οἷα κόμην ἐρωτικὴν τῷ ἄρρени καὶ συμπλοκῆς ἐφιεμένην ὀργῶσαν. ἐπεὶ δ' οὐκ ἐξικνοῦνται ἔστιν ὅτε οἱ ταύτης πρὸς τὸν ἄρρени κλάδοι, σοφόν τι παλαμῶνται ταύτη οἱ φυτουργοὶ πρὸς τὸν ἔρωτα· κάλοις γὰρ αὐτὴν περιδεσμοῦσι τῷ ἄρρени, καὶ οὕτως ἐν αἰσθήσει τῆς ἀπολαύσεως ἡ θήλεια γίνεται καὶ ἐξανίσταται τῆς κυρτώσεως καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον τοὺς κλάδους ἐπανήγαγε σχῆμα, ὡσπερ διὰ τῶν κάλων τὴν τοῦ ἄρρενος λαχοῦσα συνάφειαν. ἄτοπον τοίνυν οὐδὲν ποιεῖν καὶ νάρκην τοῖς θηρεύουσι πάθος διὰ μέσων τῶν κάλων. 1 {ΠΟΛ.} Βαβαὶ τοῦ λόγου· ἀδελφὸς εὖ μάλα μοι, Ἀντίσθενες, φύσεως εἶναι δοκεῖς. Ἄλλ' ἐκ τῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν χέρσον μετελθεῖν ὁ λόγος ἐρᾷ καὶ μετοχετεύειν ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν θεωρίαν ἐπέιγεται. τὰς ἐλάφους ὁ Κορίνθιος οὐκ ἐψεύσατο τὸ κέρας ἀποβαλούσας τῶν συνήθων ἀποφεύγειν χωρίων, ὡσπερ αἰσχυνομένης τὴν τέως αὐταῖς ἀκοσμίαν προσοῦσαν. {ΑΝΤ.} Δόξειε μὲν τις ἴσως παίζειν τὸν Περικλέα, Πολύκρατες, ἡ κορυβαντιᾶν πῶς καὶ μεμνημένοι, φλήναφον τοῦτο τὸ διαπόρημα προβαλλόμενον. ἐγὼ δὲ τὸν ἄνδρα τεθαύμακα καὶ τὸ φιλόκαλον γεραίρω τῆς

γνώσεως, ἀλλ' εἴ σοι δοκεῖ περὶ ταυτηνὴ τὴν πλάτανον καθῆσθαι μικρόν; ἀμφιλαφῆς γὰρ ἡ πλάτανος τοῦ τε ἄγνου τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον. {ΠΟΛ.} Πρόαγε δὴ. {ΑΝΤ.} Ἄρά γε, ὦ παῖ Σοσίου, οἶει ἄρα οἶει τὸ κέρας ἀποβάλλειν τὴν ἔλαφον; {ΠΟΛ.} Φημί δὴ· ἀπειράκις τοῦτο τεθέαμαι, ὁπότε παῖς μὲν ἦν τὴν ἡλικίαν, ἀγροικότερος δὲ τὸν νοῦν, ἡνίκα τὰ κυνηγέτου μοι ἐφαίνετο περισπούδαστα, ὅτε αὐλῶνας καὶ γηλόφους ἐθαύμαζον καὶ τῶν ὀρῶν μοι τὰ ὑψηλόκομα ἦν ἐναυλίσματα. {ΑΝΤ.} Ἄτὰρ γοῦν λέξω κάγω, τί δῆτα τὰς συνήθεις διατριβὰς δραπετεύουσιν ἔλαφοι τὸ κέρας ὥσπερ ἀποκειράμεναι. ἔστιν αἴσθησις καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, Πολύκρατες, καθ' ἣν τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀπειλήφασιν τὴν διάγνωσιν. οἶδεν ἡ σηπία τῆς οἰκείας ἀχλύος τὸ σόφισμα καὶ που θηραταῖς ἀορασίαν ἄγρας πολλάκις ἐνέθηκεν· οἶδε τὰ γαμψώνυχα τὴν διὰ τῶν ὀνύχων ἀλκὴν· οἶδεν ὁ λαγῶς διὰ τοῦ δρόμου καὶ τῆς τῶν ποδῶν ὀξύτητος κυνηγέτου ἐπιβουλὰς ἀποπέμπεσθαι· οἶδεν ἡ ἔλαφος ἀποκειραμένη τὰ κέρατα ἀσθενεστέραν τὴν φύσιν ἀμύνασθαι τοὺς λυπήσαντας. οὐκοῦν ἀποκρύπτεται οἷα στρατιώτης τις ἄνοπλος δεδιῶς παρατάττεσθαι καὶ πόρρω που ἀπόμαχος εἶναι βουλόμενος· προσεπὶ τούτοις ἀλγεῖ πως τὸ 21 ζῶον τὴν κάραν δεινότατα. ταῦτα φύσις ἐπίσταται καὶ φιλοσοφία μεμύηται. {ΠΟΛ.} Ὡς ἀγαθὸς κυνηγέτης, ὦ φίλος, μεγίστην θηράσας τινὰ τῷ περιπάτῳ κατάληψιν. νῦν ἡμᾶς μουσικαὶ περιπνέουσιν αὖραι καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ἀγλαόν ἐστιν ἀρύσασθαι λόγιον. Δεῦρο δὴ ἐπὶ τὰ Λιβύης ξεναγῶγει με θαύματα· ἐκεῖ γάρ τι παράδοξον ὁ Κορίνθιος ἔφη θεάσασθαι, ἀποφεύγειν τοὺς ὄφεις τὸ πήγανον, ὥσπερ τινὸς αὐτοῦς ἀποσοβούσης δυνάμεως. τίς ὁ νοῦς; ἀπόκριναι τῷ σῶ Πολυκράτει, ὥσπερ ἔκ τινος τρίποδος Πυθικοῦ τὰς ἀποκρίσεις ποιούμενος. {ΑΝΤ.} φιλοπευθῆς ἄγαν τις ἦν, ὦ Πολύκρατες· ἐμὲ δὲ, νῆ τὴν φρόνησιν, διελάνθανεν. ἀλλ' ἐπεὶ σοι καὶ τοῦτο πρὸς θεωρίαν ἐπέραστον, οὐκ ἀπεριμερίμνους καὶ πρὸς τουτονὶ τὸν λόγον ἔξεις ἡμᾶς. ψυχρὰν ἄγαν ἔτι γε μὴν καὶ ξηρὰν καὶ νευρώδη τὴν φύσιν ὄφεις ἀπέιληφεν. ἔστω δ' αὖ τουτί σοι τῆς ἀληθείας τεκμήριον· ὥρα χειμῶνος ὥσπερ ἄντρων τινῶν τῶν φωλεῶν ὄφεις ἐρᾷ καὶ πρὸς τὰ βάθη τῆς γῆς ἐναυλίζεται, ἄτε δὴ θερμότερων ὥρα χειμῶνος καὶ πρὸς ἀλέαν ἐχόντων ἐπιτή22 δειον ἐνδιαίτημα· αὐθις δ' αὖ θέρους ἐνότος ἐπιπολάζει τῇ γῆ καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἀσπάζεται τὴν περίγειον. καὶ οἶδεν ὄφεις ὥρας τροπὰς οὐκ ἀστρονομίαν παιδευθεῖς ἢ τὰ Χαλδαίων σοφίσματα. πήγανον τοίνυν Λιβυκὸν ξηρότατον ἄγαν ἐστὶ καὶ λειποψυχεῖν εὐθὺς τοὺς ὄφεις ἐποίησεν, ὥσπερ κραιπάλην τινὰ καὶ σκοτοδινίαν ταῖς ὑπερβολαῖς τῆς ξηρότητος παρεχόμενον. {ΠΟΛ.} Ἄρτιός μοι λίαν ὁ λόγος ἀληθείας ἰνδάματα προφερόμενος. Ἐμοὶ δὲ πάλιν ἔρω ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκδημεῖν. ὅτε γάρ μοι ὁ νοῦς ἀπίδοι πρὸς τὰ τῆς χέρσου θαύματα, ἐπὶ τὴν θάλατταν δραπετεύειν ἐθέλει· ὀπηνίκα δὲ πάλιν πρὸς τὴν τῆς θαλάττης δημιουργίαν ναυτίλλεται, ἐκ τῶν βυθῶν ἐρᾷ τῶν θαυμάτων ἀνεῖναι καὶ τὰς κατ' ἡπειρον θεωρίας ἐκδέχεται. {ΑΝΤ.} Εἴπερ οὖν αὐθις τῶν λόγων, Πολύκρατες, δεῖ, φράσον δὴ μοι φράσον, πῶς δῆτά σοι τὰ τῆς θεωρίας ναυτίλλεται. {ΠΟΛ.} Τοὺς πλωτῆρας ἀκούω γαλήνην σοφίζεσθαι τῇ θαλάττῃ ἐνιέντας τὸ ἔλαιον, ὥσπερ ἴλεων ἔσσεσθαι ἐντεῦθεν 23 αὐτὴν ἐπικυμαίνουσαν μηχανώμενοι. τοῦτό τοι καὶ θαλαττουργοὶ περὶ τὰς τῶν ἰχθύων ἄγρας πράττειν εἰώθασιν· ἐπὶ ταυτηνὴ με τὴν θεωρίαν τῷ λόγῳ, οἷα λέμβῳ τινί, Ἄντίσθενες, διαπόρθμευε. {ΑΝΤ.} Λεπτότατον ἔφυ τὸ πνεῦμα, Πολύκρατες· τὸ δὲ ἔλαιον γλίσχρον διὰ τὸ λεῖον καθέστηκεν. ὀλισθαῖνον γοῦν τὸ πνεῦμα διὰ τὴν λειότητα ἀδυνατεῖ παρέχεσθαι τοῖς ὕδασι κλύδωνα. ἐντεῦθεν ἐπιγεῶ γαλήνην ἢ θάλασσα, ὥσπερ φιλανθρώπῳ τινὶ ἐλαίῳ τὸν θυμὸν κατευνάζουσα. {ΠΟΛ.} Ἔτι σου καθέξομαι κοῦκ ἂν ἀφείην, Ἄντίσθενες· ὑπὸ γὰρ φιληδονίας τὸν κόρον ἀφήρημα. Τοὺς γῦπας ἐγκυμονεῖν τριετῆ χρόνον ὁ Κορίνθιος τερατεύεται, καὶ ξένον μοι τῶν τῆς φύσεως νόμων εἶναι δοκεῖ. οὐ γάρ πω τοιοῦτόν

τι ἀκήκοα δραματούργημα. {ANT.} Πολλὰ γένη τῶν ὀρνίθων, Πολύκρατες, οὐ δεῖται τῆς τῶν ἀρρένων συμπλοκῆς πρὸς τὴν κύησιν. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς 24 ἄλλοις τὰ ὑπηνέμια καθέστηκεν ἄγωνα, τοὺς δὲ γῦπας ἀσυνδυάστως τίκτειν παρακελεύονται φύσεως νόμοι. γῦπα τοίνυν οὐκ ἔστι θεάσασθαι ἄρρενα, ἀλλὰ πᾶν τὸ γένος αὐτοῖς ἢ τοῦ θήλεος ἀπηνέγκατο φύσις· ὅπερ ἐπιστάμενοι γῦπες καὶ τὴν ἐρημίαν δεδιότες τῶν τέκνων, εἰς ἐπιγονὴν ἅπαν τὸ γένος στρατεύεται, οἷα Λημνιάδες γυναῖκες, ἠρώων ἀναγόμενον στόλον θεώμεναι. εἶτα δρῶσί τι σόφισμα ποικίλον οἱ γῦπες· τῷ νότῳ ἀντίπρωροι πέτονται. εἰ δὲ μὴ νότος εἴη, τῷ συγγενεῖ εὖρω ἀπλοῦσι τὰς πτέρυγας· εἶτα κεχήνασι καὶ τοῦ πνεύματος ἐμφοροῦνται εἰσρέοντος, καὶ τίκτουσι ζῶα, οὐκ ὦα ὑπηνέμια. διὸ πλείστου χρόνου δεῖται ἢ φύσις πρὸς ζῶου τελεσιουργίαν, Πολύκρατες· χαλεπὸν γὰρ καὶ λίαν ἐργῶδες τῇ φύσει οὐσιῶσαι τὸ πνεῦμα, καὶ πρὸς ζῶου τελεσιουργίαν πλαστοουργεῖν τὸ λεπτότατον. {ΠΟΛ.} Ἐγὼ μὲν ὦμην τερατολογεῖν, Ἀντίσθενες, τὸν Κο-ρίνθιον. ἐάλωμεν δὲ καὶ τῷ τῆς ἀληθείας ἐφαλλόμεθα κύρτῳ. Ἄρα μέχρι τούτου τὸ φιλοσοφίας εἴη μοι φροντιστήριον; οὐ δῆτα οὐ δῆτα· οὐ γὰρ ἡμίεργον ἄπειμι τὴν ἐπιστή²⁵ μην κτησάμενος. περὶ τὸν Πόντον τοὺς ἰχθύας φασὶν ἐνδημεῖν, πολὺποδα δὲ περὶ τὸν βόρειον κόλπον μὴ γίνεσθαι. {ANT.} Καὶ μάλα εἰκότως, Πολύκρατες· ἔστι γὰρ χῆρος ὁ Πόντος πολὺποδος. τὰ μὲν γὰρ τῶν ἰχθύων ψύξεως δεῖται, ὅσα που καὶ τὰ πότιμα ἐπιδιώκουσι νάματα· τὰ δὲ θερμότητος ἐρᾷ καὶ πρὸς τὴν θάλατταν ἀναστρέφεται· θερμότερα γὰρ αὕτη τῶν ἄλλων ὑδάτων καθέστηκεν. ὁ γοῦν πολὺπους τῇ Ποντικῇ θαλάττῃ ἀπεχθάνεται· ψυχρότερον γὰρ τὸ βόρειον πέφυκε πέλαγος, ἀλλὰ καὶ τῆς λοιπῆς θαλάττης γλυκύτερον· ὑπὸ πολλῶν γὰρ καὶ μεγάλων ποταμῶν ἐπιρρεῖται. ἐναντία δὲ τῷ πολὺποδι τό τε ψυχρὸν καὶ γλυκὺ. ἰκανὸν δ' ἐρῶ σοί τι πρὸς ἀπόδειξιν. πέτρα συμπλακεῖς ὁ πολὺπους δυσάποσπαστως ἔχεται· διὸ γλυκὺ ἐπιχέουσιν ὕδωρ τῇ πέτρῃ οἱ πρὸς ἄγραν δεινοί. καὶ οἱ μὲν ἔχουσι τὸ ζητούμενον θήραμα, ὁ δὲ τῆς ἑαυτοῦ ἄκων ἐξανίσταται βάσεως. 26 Ἀρχὴ τῆς δευτέρας διαλέξεως Τὸν Σεμέλης Διόνυσον, μᾶλλον δὲ τὸν Διὸς-διπλῆ γὰρ ἦν ἐκ Διὸς τῷ Διονύσῳ ἢ γένεσις-, τὸν Διὸς τοίνυν Διόνυσον, ὅτε που ἡμίεργον ἐξήμβλου ἢ ἄνθρωπος, καὶ παῖς ἡμιτέλεστος ὁ μυθικὸς ὑπῆρχε θεός, ὑπὸ τὸν μηρὸν ὁ πατὴρ ἐτελεσιούργει τὸ γέννημα· καὶ ὁ Σεμέλης αὐτῆς ἐνεκυμονεῖτο Διόνυσος. τοὺς ἡμιλέκτους τελεσιουργεῖτέ μοι λόγους, ἄνδρες διδάσκαλοι, παρ' οἷς ἔνεστιν ἢ ἐντέλεια· οὐ γὰρ ἀτελεσφορήτων λογικῶν ὠδίνων ἀνέχεσθε. Ἔρωσ ἦν τῷ Πανί. ἦρα δὲ ὁ Πᾶν ἑαυτοῦ καὶ φωνῆς ὑπῆρχεν ἢ ποθουμένη ἀπήχησις, εἰ καὶ τὸν Πᾶνα τὸ σόφισμα διελάνθανεν. ἐφθέγγετο καὶ τῆς ἐρωμένης ἠσθάνετο, ἐπέπαυτο τῆς ὠδῆς καὶ ἦν ἀφανὲς τὸ ποθούμενον. ἄσομαι τοίνυν κἀγώ· ἀντηχήσει γάρ, οἶδα, ὁ σύλλογος καὶ τῶν ἐρωμένων κρότων αἰσθήσομαι, εἰ καὶ παρ' ἀξίαν τῶν λεγομένων ὁ ἔπαινος. {ΠΟΛ.} Ταῖς φιλοπευθέσι ψυχαῖς κόρος οὐκ ἔνεστι γνώσεως, οὐκοῦν ἐπὶ τὴν νύσσαν ὁ λόγος, Ἀντίσθενες· ὦτα γὰρ μοι ὀφθαλμῶν ἀπληστότερα. 27 Τῷ τραγεῖω ὑπομαλάττεσθαι αἵματι ὁ Κορίνθιος ἔφησε τὸν ἀδάμαντα. καὶ θεῖον τουτὶ χρῆμα καὶ ἀπόρρητον εἶναι δοκεῖ. φέρε δὴ ἀρχὴ καὶ πέρας τῆσδε τῆς συνουσίας. οἱ περὶ ἀδάμαντος ἔστωσαν λόγοι. {ANT.} Ἦδη πού σοι, Πολύκρατες, ξηρὰν τινα καὶ ψυχρὰν καὶ ἄνικμον τὴν ἀδάμαντος ὑπεθέμεθα φύσιν· ὅθεν τοῖς ἐναντίοις εἰκότως ὁ ἀδάμας ὑπήκοος γίνεται. αἵματος δὲ φύσις θερμὴ τις ἔνεστι καὶ ὑγρά· διὸ τῷ μὲν ὑγρῷ τὸ ξηρὸν τε καὶ ἄνικμον ὑποτάττεται· τὸ δὲ ψυχρὸν ὑπομαλάττεται τῇ θερμότητι. {ΠΟΛ.} Καὶ τί δῆτα ὁ ἀδάμας μὴ παντὶ ὑποτάττεται αἵματι; {ANT.} Θερμώτατον τὸ τράγειον ἔνεστιν αἷμα· ἐντεῦθεν πως κρατεῖ καὶ ἀδάμαντος. ἦδη δὲ τινες καὶ λεοντείῳ αἵματι ὑπομαλάττουσι τὸν ἀδάμαντα ταῖς ὑπερβολαῖς τῆς θερμότητος ὑπερνικῶντες αὐτοῦ τὸ ἀμείλικτον. {ΠΟΛ.} Ἔνεστι γοῦν τις διαφορὰ καὶ τοῖς

αἵμασιν. {ANT.} Πάνυ μὲν οὖν ἔχει τινὰ αἶμα ἐλάφειον ἰδιότητα, ἔχει δὲ καὶ ταύρειον ἐνέργειαν ἰδιάζουσαν. 28 {ΠΟΛ.} Ἀληθείας ἐπαγωγὸς ὁ λόγος, Ἀντίσθενες. Ἀλλὰ τὸν Ἀρίστωνος θέα μοι παῖδα, ὡς συντόνως ὁ νεανίας ἰπάζεται. ναὶ δὴ καὶ ξυνωρίδα κυνηγετῶν ἐπισύρεται ὡς ὄραξ. ὑψαύχην ὁ ἵππος αὐτῷ χρυσοῖς τισιν ὄρμοις τὴν χαίτην κοσμούμενος ἐπιγαυριᾶ πῶς καὶ φρυάττεται τῷ βαδίσματι, ὡσπερ ἐμβλακευόμενος τῷ φρονήματι. ὁ δὲ παῖς ἔποχος τὰς ἡνίας τῇ δεξιᾷ ἐπειλημμένος χειρὶ, ἀνασοβεῖ τοῖν ποδοῖν τὸν ἵππον καὶ πρὸς ἄστυ τὸν δρόμον πεποιήται. καὶ γέγηθέ πῶς ὁ νεανίας· οὐ γὰρ ἀθηρία τις αὐτῷ ἐντετύχηκε. θέα μοι ἡλίκος αὐτῷ λαγῶς ἀπηώρηται. καὶ τις ἐντεῦθέν μοι εἰσπεπήδηκε θεωρία. Ἄνδρὸς ἤκουσά του λέγοντος, παρ' ᾧ κόμπος μυθικῶν πλασμάτων οὐκ ἔνεστι, τοὺς λαγῶς τὰ μὲν τῶν ἐκγόνων ὠδίνειν, τὰ δὲ τετοκένας, ἔνια δ' ἡμιτελῆ ἔτι φέρεσθαι τῇ γαστρί. {ANT.} Γονιμωτάτη τις ἢ τῶν λαγῶν ἐστὶ φύσις, Πολύκρατες, ἱκανὸν δὲ τῷ τεκμηριῶσαι κομιδῇ τὸ λεγόμενον. λαγῶ 2 πυτία ἄπαιδι γυναικὶ ἐντιθεμένη ἐγκύμονα θᾶττον ἐποίησε καὶ παῖδα ὑποτίθιον στείρα χαρίζεται. ἢ τοίνυν σύλληψις οὐ κεχώριστα τοῖς λαγῶς, ἀλλ' ἔτι τελεσφορουμένων τῶν ἐκγόνων ἐπισύλληψις ὡσπερ αὐτοῖς ἐπιγίνεται. οὐκοῦν ἂ μὲν τέτοκεν ὁ λαγῶς, ἂ δὲ ὠδίνει, ἂ δὲ ἡμιτελῆ ἔτι προφέρεται τῇ γαστρί. Αἴγυπτον καὶ Δαναὸν πολυτεκνοτάτους ἄδουσι ποιηταί, ἀλλ' ἐκείνων ὑπέρτερος ὁ λαγῶς, καθάπου ἔφη [μὲν] ὁ Ἀβδηρίτης, τὸ δὲ πιστεύειν ἀζήμιον. {ΠΟΛ.} Φυσικαῖς ἡμᾶς ἀνάγκαις, Ἀντίσθενες, πέπεικας ἐδραῖόν τί μοι περὶ λαγῶν διηγούμενος. Ἀλλ' ἐπὶ τὰ τῶν κοράκων γένη οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξέπτῃ ὁ λόγος καὶ μετάρσιος γέγονε· καὶ γὰρ αἰσθάνομαι ὡσπερ ἀπειργομένων ὥρα θέρους ὑδρεύεσθαι. 30 {ANT.} Πεπόνθασι τι πάθος ὥρα θέρους οἱ κόρακες· τὸ δὲ πάθος ῥύσις ἐστὶ γαστρός, ᾧ Πολύκρατες. ἐντεῦθεν ποταμοὶ καὶ πηγαὶ καὶ λίμναι οὐδὲν τι χρῆμα θέρους τοῖς κόραξιν, ἵνα μήπου τῷ ὑγρῷ ἢ τῆς γαστρός σχοίη ῥύσις ἐπίτασιν. ἴσασι τοίνυν διαίτης τέχνην καὶ κόρακες, οὐχ Ἴπποκράτην μαθόντες, οὐ τὰ Μαχάωνος παιδευθέντες ἢ τὰ Χείρωνος φάρμακα. ὀρώσι γοῦν τὴν Ἀρέθουσαν ὥρα θέρους οἱ κόρακες, ὀρώσι δὲ καὶ τοῦ Ἰστρου τὰ ρεῖθρα, ναὶ μὴν καὶ τὸν Νεῖλον τὴν Αἴγυπτον πελαγίζοντα· ἀλλ' ὅμως πίνειν ἐκείνοις οὐκ ἔνεστιν, ἀλλ' οἷα Τάνταλοι κολαζόμενοι δριμυτάτην ταύτην τὴν δίκην εἰσπράττονται. {ΠΟΛ.} Εὖ σοι τῆς ἐπιστήμης· εὐγε τῆς πλατάνου, ὡς ἡδύ μοι τερετίζουσιν ἐν τοῖς νεοβλάστοις τῶν κλάδων οἱ τέττιγες ἐποχοῦμενοι. Καὶ τις ἐντεῦθέν με περὶ τεττίγων λόγος εἰσέδου· ἐξαίρειν ἔπεστί μοι τὰ τῆς φύσεως ἔργα. θήλεια καθάπαξ τέττιξ ἄφωνος πέφυκεν, ὡσπερ αἰσχυνομένη σωφροσύνη τὸ λάλον. 31 οὐχ ὄραξ κοσμίως τήνδε τὴν τέττιγα ἐφιζάνουσαν τῷ κλάδῳ ἄγαν σιωπηλῶς, ὡσπερ τὰ Πυθαγόρου διδαχθεῖσαν διδάγματα; {ANT.} Ψυχροί τινες τὴν φύσιν οἱ τέττιγες. διὸ μετὰ τροπὰς ἀπάρχονται τῆς ὠδῆς, καὶ ἡλίου ὑπαρχομένου τὸν ἑαυτῶν μεθίασι κέλαδον, ὥρα τε μεσημβρίας εἰσὶν ὠδικώτεροι [τέττιγες]. τέττιξ οὖν θήλεια κατὰ πολὺ ψυχροτέρα τοῦ ἄρρενος καὶ φύσις αὐτῇ τὴν σιωπὴν ἐγκελεύεται ἐπίτασιν ἐντιθεῖσα ψυχρότητος· διὸ κωτίλος τέττιξ οὐκ ἔνεστι θήλεια, ἀλλ' οἷα τις Θεανῶ σιωπῶσα τὰ ἄρρητα, ὡσπερ Ὀμήρῳ μοι δοκεῖ πειθαρχεῖν "Ζμῦθος ἄνδρεςσι μελήσει"3 διδάσκοντι. {ΠΟΛ.} Ἦσθην τῷ λόγῳ. 32 Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάρθηθι, ὁ λόγος ἐρεῖ· ἀρτίως γὰρ μοι ἢ θεωρία ἀφίκετο ἀπ' Αἰγύπτου ἐνεγκαμένη λόγον οὐκ ἄμουσον. φασὶ τοὺς Αἰγυπτίους τοῖς τῶν ἴβων ἐπιβουλεύειν ὦοις, ἵνα μή που κακόν τι τὰ τούτων τελεσφορήσῃ γεννήματα. Ζῶον γὰρ τι δεινὸν ἐντεῦθέν πῶς ἔχειν τὴν γένεσιν περιθρυλλοῦσιν Αἰγύπτιοι. ἄρα λῆρός τις ἢ μυθολόγημα τὸ λεγόμενον; {ANT.} Οὐ μοι δοκεῖ· σοφὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ Αἰγύπτιον τὸ ἐφεύρεμα· εἰ δέ που καὶ τοῦ λόγου ἀκούειν ἐράς, ἔχω τί σοι λέξαι, φιλότης. ἦδεταί τουτὶ τὸ ὄρνενον τὰ δυσώδη σιτούμενον· χαίρει δὲ μάλιστα καὶ ταῖς τῶν ἰοβόλων ἄγραις πολυβορώτατον ὄν. ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄφεισιν ἴβις, καθάπερ ὁ βασιλίσκος, πολέμιον· διὸ

καὶ πτερὰ ἴβων πολέμια ὄφεισιν. ἐμφορεῖται δὲ σαρκῶν ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ γέγηθεν ἐπὶ ταύτῃ τῇ θήρᾳ. οὐκοῦν ὡσπερ ἕκ τινος σηπεδονώδους γεννήμα³³ τος δεινόν τι κακὸν ὁ Βασιλίσκος ἐβλάστησε. διὸ φθείρουσιν Αἰγύπτιοι ὅτε που ᾧ θεάσονται ἴβων, ὡσπερ λύμην ἐσομένην αὐτοῖς προαποκείροντες. εἶπερ οὖν Αἰγυπτίους ἐζήλωσε Πρίαμος, ἢ τὸν Οἰδίπουν ἀπέκτεινε Λαῖος, οὐκ ἂν ἦλω Τροία, οὐ μητρόγαμος συμπλοκὴ ἀνὰ τὰς Θήβας ἐγένετο. {ΠΟΛ.} Πολλὴν ἔχοιμι τῷ Περικλεῖ χάριν, Ἐπίσθενες· μεγίστης γὰρ ἡμῖν γνώσεως καθέστηκεν αἴτιος. ἐπεὶ δὲ τὸν Αἰγύπτιον Πρωτέα ὁ λόγος ἡμῖν ὑποκρίνεται, πρὸ μικροῦ μὲν τὰς περὶ κοράκων ὑποδὺς θεωρίας, ἄλλοτε τὰς ἀδάμαντος, εἶτα πρὸς τὰς τῶν ἴβων μετελθὼν θεωρίας, νῦν ἐπὶ ταῖς τῶν χαραδριῶν ἐμφωλεύει νομαῖς. Ἄγε δῆτα τὴν συνουσίαν μετάμειβε. τοὺς ἰκτεριῶντάς φασι τοῦ πάθους εὐθύς ἀπαλλάττεσθαι, εἰ χαραδριὸς αὐτοῖς ἀντιβλέψειεν. ὁ τοίνυν βάσκανος χαραδριὸς μῦει τῶν ὀμμάτων τὰς κόρας, ὡσπερ πρὸς ὑγείας μετάδοσιν ἐπίφθονον ἔχων τὸ φρόνημα. {ΑΝΤ.} Ἄπαγε τῆς ἀτοπίας, Πολύκρατες, ἄπαγε. οὐ γὰρ τοῖς ἀλόγοις βασκανίας τι μέτεστιν· οὐδὲ Προμηθεὺς παρ' ἐκείνοις κολάζεται ἀγαθοῦ τινος τοῦ πυρὸς μεταδούς τοῖς 34 ἀνθρώποις. ὀφθαλμῶ δὲ μῦει χαραδριὸς, ἐπεὶ τὸ πάθος ἀμείβεται καὶ τὸν ὄρνιν εὐθύς ἡ νόσος μετέρχεται. {ΠΟΛ.} Μέγιστον ἐπ' ἐλαχίστῳ ἐν ἀνθρώπου φύσει ἔνεστι φρόνησις. Δεῦρο δὲ περὶ ταύτην τὴν ἀμυγδαλὴν ὀλίγον ἐνδιατρίψωμεν, φίλος, ὡς ἡδύ τί μοι ψιθυρίζει, καὶ μέτριαί τινες αὐτὴν περιπνέουσιν αὔραι. {ΑΝΤ.} Ὅρα τὴν ἀμυγδαλὴν τῷ καρπῷ βριθομένην καὶ μικροῦ δεῖν τῇ φορᾷ τοῦ κυήματος περὶ τὴν γῆν ἐπικυρτουμέ-νην καὶ νεύουσαν. τοιγαροῦν εὐετηρίας, Πολύκρατες, τεκμή-ριον μέγιστον. {ΠΟΛ.} Πόθεν δῆτα, ὦ βέλτιστε; {ΑΝΤ.} Εὐκρασίαν ἀέρων ἀσπάζεται τουτὶ τὸ φυτόν, καὶ τέθηλε πρὸς εὐκάρπειαν, ὅτε που εἰρηναίαν ἄγοι ὥραν τὸ περί-γειον τουτὶ ἐνδιαίτημα. διὸ τοι προάγγελος εὐετηρίας ἀμυγ-δαλῆ γίνεται, οὐ χειμῶνος ἔφοδον, οὐκ ὄμβρων ἐπίρροια ἀπαγ-γέλλουσα. {ΠΟΛ.} Ἄλλ' εἴ σοι δοκεῖ ἐπὶ ταυτηνὴ τὴν στοὰν θᾶττον ἀπίωμεν· ὡς ὄρας γὰρ ψεκάζειν ἀπάρχεται καὶ ὄμβρων ἀπει-λεῖν ἐνδημίαν τῶν πνευμάτων ὑπαισθάνομαι τὰ κινήματα. 35 Γέγονε δὲ καὶ τί μοι πρὸς ἀνάμνησιν μετεωρολογίας ὄφελος. {ΑΝΤ.} Ἡλίκον ἂν εἴη τὸ ἐγχείρημα; {ΠΟΛ.} Τὰ ἐψόμενα πυρὶ νάματα ἀσηπτότερα τὴν φύσιν ἐστίν, ὡσπερ τῆς γεώδους αὐτοῖς ἀπαναλωθείσης οὐσίας. ἔδει γοῦν ἔδει καὶ τὰ ἐξ ὄμβρων ἡμῖν ἐπιγινόμενα ὕδατα ἀσηπτό-τερα πῶς εἶναι τῶν ἄλλων ὑδάτων, διηθοῦντος τοῦ ἡλίου τὸ λεπτότατον καὶ ἀνάγοντος. πᾶν δὲ τούναντίον ἔστιν ὄρα· σήπεται γὰρ θᾶττον τὰ ἐξ ὄμβρων γινόμενα ὕδατα. {ΑΝΤ.} Πολυμιγεστάτη τῶν ὑετῶν ἡ φύσις, ὦ οὔτος· ἐκ πάντων γὰρ τῶν ὑγρῶν ἀνάγει ὁ ἥλιος. ἢ τοίνυν ἀνωμαλία εὐκίνητος καὶ πρὸς τινα φθορὰν θᾶττον ὄρα. τοῖς γὰρ ἀσυμ-φώνοις τὸ διακρίνεσθαι προσφιλέστατον. ἔτι γε μὴν τὸ βα-ρύτατον τοῦ ἀναχθέντος αὔθις κατάγεται, ἐπεὶ τὸ βαρὺ πρὸς τὸ κάταντες τὴν ῥοπήν ἐκκληρώσατο. τὸ γὰρ λεπτότατον τῆς ἀναθυμιάσεως πνευμάτων φύσις ἐγένετο. {ΠΟΛ.} Ἄριστα δῆτα. Ἀλλά με τοῦ τῆς ἀπορίας ἐλευθερώσεις ἐγκλήματος τοὺς περὶ φύσεως τελεσιουργήσας μοι λόγους, Ἐπίσθενες. 36 τοὺς ἐν Σερίφῳ βατράχους Λυσίμαχος ὁ Φαλάριδος ἀφώνους ἔφη θεάσασθαι. {ΑΝΤ.} Ἡ τῶν ὑδάτων φύσις αἴτιον τῆς ἀφωνίας αὐτῶν, ὦ Πολύκρατες, διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα. ὅθεν εἴ τις ἐφ' ἕτερα μετάγοι τὸ ζῶον, ἄλλον εὐθύς ἐνεποίησε καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν μετεβίβασε φύσιν, ὡσπερ τῶν Κίρκης δεσμῶν ἀφιέμενον. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλαλον ἀπερ-γάζεται. {ΠΟΛ.} Λίαν ἐπιστημόνως, φιλότης. Τί τοῦτο πεπόνθαμεν; ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς που ἀθρόον ἐστάναι δοκῶ καὶ τὸ Θεαγένους ἀναπολεῖν πῶς συμπόσιον· –εἰστία γὰρ Θεαγένους ὁ Σαλαμίνιος ἐμέ τε καὶ τὸν Κλεινίου Δοσίθεον· εἶχε δὲ ἡμῖν τὰ ὄψα καὶ μελιτοῦτταν. ἐγὼ τοίνυν χαίρειν φράσας τῷ πότῳ, ἐπὶ τινὰς λόγους ἐκαλινδούμην φιλοτίμως ὡς ἔοικε, –καὶ δὴ πρὸς με τὸν

Θεαγένην εἰπεῖν· 37 οὐχ ὄραξ, ὃ Πολύκρατες, ὡς οὐχ οἶόν τε μυῖας Ἀττικῆς μελίτης κεραΐζεσθαι πόνους; καὶ τεθαύμακα τὸ λεχθέν· λίαν γὰρ ἡμῖν δυσέμβατος ἦν ἡ κατάληψις. {ΑΝΤ.} Θύμοις, Πολύκρατες, τὴν Ἀττικὴν κομῶσαν ἔστι θεάσασθαι, οἷς ἐφιζάνουσιν Ἀττικαὶ πυκνότερον μέλιτται. ἐντεῦθεν τοι καὶ δριμυτέραν ἔχει <τὸ μέλι> τὴν ὄσφρησιν. διὸ καθάπερ ἱερῶ τινι Ἀττικῶ μυῖα οὐκ ἐπικάθηται μέλιτι. περιβομβοῦσαι δ' ὅμως ἀπείργονται Ἀττικῆς μελίτης πόνους ληΐζεσθαι. ποῦ 'στι Δαρεῖος ὁ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὄπλισάμε-νος; τὴν Ξέρξου παιδευέτω σοβαρότητα μυῖα, ὡς οὐκ ἂν τῶν τῆς Ἀτθίδος ἐπιβαίνειν θέμις καθέστηκεν. {ΠΟΛ.} Φιλοτίμως με λίαν εἰστιάσω, Ἀντίσθενες, ἐπιδεί-πνιόν τί μοι τῇ θεωρίᾳ μελιττουργίαν Ἀττικὴν διηγούμενος. ἄρα γε αὐτόματός σοι ἡ τούτων κατάληψις ἔνεστιν; {ΑΝΤ.} Οὐ δῆτα, Πολύκρατες· ἤδη που καὶ τοῖς πάλαι πολλοὶ τινες καὶ αἰοίδιμοι καταβέβληνται λόγοι καὶ πόνοι, οἷς τῶ νῶ ἐφιζάνοντες οἶά τινες μέλιτται συνελέξαμεν πρὸς μίαν περιεκτικωτάτην ὑπόθεσιν, ἐπεξεργαστικώτερον ὡς οἶόν 38 τε ἦν ἐπεξελεθόντες τῶ λόγῳ. οὐ γὰρ τοὺς Δημοκρίτου σφετερί-σομαι πόνους οὐδὲ τὴν Ἀριστοτέλους εὐκλειαν ἐμαυτῶ περιά-ψομαι, οὐδέ τι λωποδυτήσω τῶν Πλάτωνος· οὐδὲ τὸν Ἰάμβλι-χον ἀστεφάνωτον καταλίποιμι, οὐ Πρόκλον, οὐ Γαληνόν, τοὺς ἐν ἐπιστήμῃ κομψούς, οὐ Πλωτῖνον, οὐ Σωτίωνα, οὐκ Ἀλέξαν-δρον, οὐ Θεόφραστον τὴν τῆς γνώσεως θάλατταν, οὐ Βῶλον, οὐκ Αἰλιανόν, οὐ τὸν τῆς ἐπιστήμης πλοῦτον τὸν Πλούταρχον, οὐκ Ἀμβρωνά, οὐκ Ἰμβράσιον ἢ Δαμάσκιον ἢ τὸν Τιμαγένους Ἱεροκλέα. καὶ τί δῆτά σοι τὸν τῶν λοιπῶν ἐπιθείην κατάλογον, ἀφ' ὧν λήμματά τινα καὶ ἀρχὰς ἀναλέξαντες, σύννοψιν ὥσπερ τινὰ σοι φιλοπευθοῦντι ὡς οἶόν τε ἦν ἐκδεδώκαμεν; οὐ γὰρ ἄλλοτρίῳ θέμις, Πολύκρατες, κόσμῳ σεμνύνεσθαι καθάπερ τινὰ μυθικὸν κολοῖόν. οὐδὲν γὰρ ἔστιν ὃ μὴ τοῖς πάλαι κατώρ-θωται. τὸ δὲ περιτυγχάνειν προχειρότατα οὐ πάνυ τι ῥάδιον. {ΠΟΛ.} Ἐγὼ σου τῆς ἐπιστήμης ὀναίμην, Ἀντίσθενες, καὶ ἄπειμι χαίρων. ἔρμαιον γὰρ τί μοι εὐάντητον τῶν δυσπορίστων λόγων τὴν ἐπιστήμην ἀπέιληφα.